



EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

30. mai 1969

Nr. 21 (186)

4. aastakäik

SISUKORD

I

213. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. J. Villeveldi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
214. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. A. Jannuse autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
215. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. V. Reinholdi autasustamise kohta medaliga «Vapruse eest tulekahjul».
216. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. J. Raidi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
217. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. Š. Haitovi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
218. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus lasterikaste emade autasustamise kohta ordenitega «Ema au» ja medalitega «Emamedal».
219. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. K. Ramuli autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

220. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrje parema organiseerimise kohta.
221. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivuse laiendamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Materiaal-Tehnilise Varustamise Komitee varustus- ja turustusorganisatsioonidele.

222. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus kütuse kulunormide muutmise kohta hoonete kütmisel Eesti NSV-s.
 223. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus «Veoste tsentraliseeritud autovedude organiseerimise ja planeerimise määrustiku» kohta.
-

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

213 Sm. J. Villeveldi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse töö eest partei ja nõukogude organites ning seoses kuuekümnennda sünnipäevaga autasustada Paide Rajooni Tööraha Saadikute Nõukogu Täitevkomitee sotsiaalkindlustuse osakonna juhatajat Johannes Jüri p. Villeveldi Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MUURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 23. mail 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

214 Sm. A. Jannuse autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka teadusliku tegevuse ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning seoses viiekümnennda sünnipäevaga autasustada Tallinna Epidemioloogia, Mikrobioloogia ja Hügieeni Teadusliku Uurimise Instituudi direktorit meditsiinidoktor professor Arnold Eduardi p. Jannust Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MUURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 26. mail 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

215 Sm. V. Reinholdi autasustamise kohta medaliga «Vapruse eest tulekahjul»

Mehisuse ja vapruse eest laste päästmisel tulekahju ajal autasustada NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi nimel Haapsalu rajooni Martna sovhoosi ehitustehnikut Valter Rudolphi p. Reinholdi medaliga «Vapruse eest tulekahjul».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MUURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 28. mail 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

216 Sm. J. Raidi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse laitmatu töö eest partei organites, viljaka pedagoogilise tegevuse eest ja seoses viiekümnenda sünnipäevaga autasustada Tartu Riikliku Ülikooli dotsendi kohusetäitjat ajalookandidaat Jaroslav Georgi p. Raidi Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 28. mail 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

217 Sm. Š. Haitovi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Viljaka töö eest elanikkonna meditsiinilisel teenindamisel, aktiivse ühiskondliku tegevuse eest ning seoses kuuekümnenda sünnipäevaga autasustada Pärnu Linna Haigla osakonnajuhatajat Šmuel Leopoldi p. Haitovit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 28. mail 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

218 Lasterikaste emade autasustamise kohta ordenitega «Ema au» ja medalitega «Emamedal»

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1944. aasta 18. augusti seadluse alusel autasustada NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi nimel:

A. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud üheksa last

I järgu ordeniga «Ema au»

Jõgeva rajoon

1. Jürgenson, Eda Jaani t. — Lustivere kolhoosi liige.

B. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud kaheksa last

II järgu ordeniga «Ema au»

Rapla rajoon

1. Juganson, Maria Bogdani t. — koduperenaine Juuru külanõukogus.

C. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud
seitse last

III järgu ordeniga «Ema au»

Põlva rajoon

1. Gorjunova, Jevdokia Jevdokimi t. — koduperenaine Suuremetsa külanõukogus.
2. Nukk, Ilse Jaani t. — tööline V. Sassi nimelises sovhoosis.

D. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud
kuus last

I järgu medaliga «Emamedal»

Haapsalu rajoon

1. Alton, Ester Jüri t. — «Valguse» kolhoosi liige.
- Kohtla-Järve rajoon
2. Moorast, Laine Reinuti t. — Tammiku kolhoosi liige.
- Tartu rajoon
3. Rips, Linda — koduperenaine Tartu külanõukogus.

E. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud
viis last

II järgu medaliga «Emamedal»

Haapsalu rajoon

1. Torn, Nurme Hermann t. — tööline Lihula sovhoosis.
2. Vare, Laine Heinrichi t. — koduperenaine Haapsalu linnas.

Jõgeva rajoon

3. Kivi, Laine Borisi t. — Laiuse kolhoosi liige.

Kingissepa rajoon

4. Jõgel, Alviine Preediku t. — tööline Kingissepa linnas.

Kohtla-Järve linn

5. Mürü, Niina Konstantini t. — tööline.

Kohtla-Järve rajoon

6. Paju, Velda Valtri t. — teenistuja Ulvi külanõukogus.
7. Väiza, Maria Ivani t. — tööline Sinimäe sovhoosis.

Põlva rajoon

8. Kruusla, Maret Heinrichi t. — «Külvaja» kolhoosi liige.

Rapla rajoon

9. Randviir, Linda Alfredi t. — koduperenaine Loodna külanõukogus.

Tartu rajoon

10. Lehtsalu, Eevi Elmari t. — M. Härma nimelise kolhoosi liige.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MOURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

219 Sm. K. Ramuli autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka teadusliku ja pedagoogilise tegevuse eest ning seoses üheksakümnenda sünnipäevaga autasustada Tartu Riikliku Ülikooli professorit Konstantin Andrese p. R a m u l i t Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜÜRSEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 29. mail 1969.

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

220 Põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrje parema organiseerimise kohta

Väljavõte:

Põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrje ning umbrohutõrje paremaks organiseerimiseks ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1969. a. määrusele nr. 113 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada komplekssete abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrjeks, lähtudes kohalikest tingimustest, teaduslike asutuste soovitustest ja taimekahjurite ning -haiguste tõrje agrotehniliste, bioloogiliste ja keemiliste meetodite otstarbeka ühendamise vajadusest.

2. Panna Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile vastutus järgmiste tähtsate ülesannete lahendamise eest põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrje alal:

põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrje ning umbrohutõrje efektiivsete meetodite väljatöötamine kohalikest tingimustest lähtudes;

põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste ilmutumise ja arenemise kohta prognooside väljatöötamine, kahjurite ja haiguste väljaselgitamine ja nendest õigeaegselt teatamine;

põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrje ning umbrohutõrje abinõude õigeaegse ellurakendamise organiseerimine;

riiklik kontroll soovitatavate kahjuri-, haiguse- ning umbrohutõrje abinõude rakendamise üle kõigi maakasutajate poolt, samuti ettevõtete ja organisatsioonide poolt, olenemata nende ametkondlikust alluvusest, taimekahjurite ja -haiguste tõrje ning umbrohutõrje alal tehtavate tööde kvaliteedi kontroll;

süsteemaatiline kontroll põllumajandussaadustes, pinnases, veeallikates, tööpiirkonna õhus ja muudel väliskeskkonna objektidel üle ettenähtud ohutute normide mürkkemikaalide jääkkoguste kuhjumise vältimist tagavatest pestitsiidide kasutamise kehtivatest eeskirjadest range kinnipidamise üle kolhooside, sovhooside ja muude riiklike põllumajandusettevõtete ja -asutuste poolt.

3. Kehtestada et:

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt tema pädevuse piires antavad käskkirjad ja juhendid taimekahjurite ja -haiguste tõrje ning umbrohutõrje kohta on kohustuslikud täitmiseks kõigile ministeeriumidele, keskasutustele, kolhoosidele, sovhoosidele ja muudele ettevõtetele, asutustele ning organisatsioonidele, samuti kodanikele;

kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtijad, peaaagronoomid ja agronoomid vastutavad isiklikult põllumajandustaimede kahjurite ja haiguste tõrje ning umbrohutõrje profülaktiliste ja hävitusabinõude kompleksi õigeaegse ja täieliku teostamise eest majandite maadel, vajalike sanitaareeskirjade täitmise eest nende abinõude ellurakendamisel, samuti õigeaegse range arvestuse pidamise eest pestitsiidide kasutamise kohta igal põllul.

4. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil läbi vaadata ja vajaduse korral kinnitada Vabariikliku Taimekaitsejaama struktuur. Vajalikud muudatused Vabariikliku Taimekaitsejaama struktuuris tuleb teha eelarveliste assigneeringute piires, mis eraldatakse vabariigi põllumajanduse juhtimise organite ülalpidamiseks.

5. Kehtestada, et:

Vabariikliku Taimekaitsejaama juhataja on ametikoha poolest ühtlasi Eesti NSV taimekaitse riiklik peainspektor, Vabariikliku Taimekaitsejaama juhataja asetäitja — Eesti NSV taimekaitse riikliku peainspektori asetäitja, rajooni põllumajandusliku tootmise valitsuse juures asuv taimekaitse peaaagronoom (vanemagronoom) — rajooni taimekaitse riiklik inspektor.

6. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» ülesandeks:

keemiliste ja mikrobioloogiliste taimekaitsevahendite vastuvõtmine ja hoidmine «Eesti Põllumajandustehnika» Vabariikliku Baasi ja rajoonikoondiste spetsialiseeritud ladudes, samuti nende väljastamine ja üldreeglina ka tsentraliseeritud kohaletoimetamine majanditesse taimekaitsetööde tegemise perioodil;

pestitsiidide sortimendi süsteemaatiline uuendamine ja kõrge valikuvõimega ning inimeste ja loomade suhtes vähemtoksiliste keemiliste taimekaitsevahendite hankimine kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele, kusjuures eelistada preparaate, mis

lagunduvad ja kaotavad oma toksilisuse ühe kuu jooksul pärast külvide ja istanduste töötlemist.

7. ETKVL-il ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» tagada kolhooside ja sovhooside iga-aastane täielik varustamine eririietuse ja individuaalsete kaitsevahenditega inimeste kaitseks mürgkemikaalidest tingitud mürgituste vastu.

8. Keemiamaterjalide Turustuse ja Varustuse Eesti Vabariiklikul Valitsusel, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja ETKVL-il parendada individuaalkasutuses olevatel maatükkidel kasutamiseks ettenähtud pestitsiidide müüki ja taotleda kasutamiseks lubatud mürgkemikaalide täiendavate turufondide saamist.

9. Nõuda metsamajanditelt, sovhoosidelt ja teistelt riiklikelt põllumajandusettevõtetelt ning soovitada kolhooside juhatustel maha kanda bilansist kõik kloororgaaniliste insektitsiidide — DDT, heksakloraani, sulfonaatestri, polükloorkamfeeni ja samade ühendite muude preparaatide (kaasa arvatud 5,5- ja 10%-line DDT dust ja 12%-line heksakloraani dust) kasutamata jäägid, samuti segatud ja kõlbmatuks muutunud mürgkemikaalid ning anda need 1969. aastal üle Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisele «Eesti Põllumajandustehnika».

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» tagada kloororgaaniliste insektitsiidide vastuvõetud jääkide ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. oktoobri 1967. a. määrusega nr. 414 kasutamiseks piiratud pestitsiidide realiseerimine teistele koondise «Sojuzselhoztehnika» süsteemi organitele.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Geoloogia Valitsusel, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Teaduste Akadeemial kooskõlastatult Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi ning Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiga kolme kuu jooksul välja töötada mahakantude ja edasiseks kasutamiseks kõlbmatute kloororgaaniliste mürgkemikaalide ning segatud ja oma toime kaotanud teiste mürgkemikaalide utiliseerimise kord.

10. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil igal aastal kinnitada taimekahjurite ja -haiguste tõrjeks ning umbrohutõrjeks kasutada lubatavate mürgkemikaalide nimestik.

12. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile ja kohalikele põllumajandusorganitele on tehtud ülesandeks kaitsta NSV Liidu territooriumi välisriikidest karantiinsete taimekahjurite ja -haiguste ning umbrohu-seemnete sissetungimise vastu, samuti ellu rakendada karantiiniabinõusid meie riigi territooriumil.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevallitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 30. aprillil 1969. Nr. 200.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

221

«Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivuse laiendamise kohta NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Materiaal-Tehnilise Varustamise Komitee varustus- ja turustusorganisatsioonidele

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1969. a. määrusele nr. 242 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Materiaal-Tehnilise Varustamise Komitee süsteemi isemajandavatele spetsialiseeritud ja universaalbaasidele, -ladudele, -kontoritele (-valitsustele) ja -kauplustele, kes on juriidilised isikud, on laiendatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määrusega nr. 731 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. oktoobri 1965. a. määrus nr. 450 — ENSV MK 1965, nr. 40, art. 171) kinnitatud «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivust.

«Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» rakendamise iseärasused NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1969. a. määruses nr. 242 ettenähtud varustus- ja turustusorganisatsioonide osas määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Materiaal-Tehnilise Varustamise Komitee kehtiva seadusandluse alusel.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 15. mail 1969. Nr. 228.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

222

Kütuse kulunormide muutmise kohta hoonete kütmisel Eesti NSV-s

Väljavõte:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada alates 1969/70. a. kütteperioodist:

1) Eesti NSV territooriumi jaotus kliimatilistesse piirkondadesse ja kütteperioodi plaaniline kestus päevades vastavalt lisale nr. 1;

2) tingkütuse plaanilised kulunormid hoonete kütmiseks vastavalt lisale nr. 2;

3) teenuskütuse kulunormid Eesti NSV Haridusministeeriumile, Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumile, Eesti NSV Kultuuriministeeriumile, Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Kutsehariduse Komiteele alluvate asutuste personalile ning veterinaartöötajatele, kellel on õigus teenuskütuse saamiseks, vastavalt lisale nr. 3.

2. Anda rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus vajaduse korral, olenevalt aasta ilmastikuoludest, teha muudatusi kütteperioodi alguse ja lõpu tähtaegades.

3. Lubada hoonete kütmiseks, mille kütusekulu erineb tunduvalt käesoleva määruse lisaga nr. 2 kinnitatud kütuse-kulunormidest, määrata kütuse kulu vastava hoone soojuskadude arvutuste järgi, mis koostatakse projekteerimisorganisatsioonide poolt hoonete valdajate tellimisel.

Keelata kütuse kulunormide suurendamine nendele hoonetele, mille tegelik kütusekulu oli möödunud aastatel väiksem kui käesoleva määruse lisaga nr. 2 kinnitatud kulunormide järgi arvutatav kütusekulu.

4. ENSV Plaanikomiteel koostada käesoleva määruse lisades toodud kütuse-kulunormide rakendamise juhend.

6. Lugeda kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. novembri 1962. a. määrus nr. 532 «Kütuse kulunormidest hoonete kütmisel Eesti NSV-s» (ENSV MK 1962, nr. 54, art. 197).

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 21. mail 1969. Nr. 238.

Lisa nr. 1

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
21. mai 1969. a. määruse nr. 238 juurde

Eesti NSV territooriumi jaotus kliimaatilistesse piirkondadesse

Kliimaatilised piirkonnad	Linnad ja rajoonid	Kütteperioodi plaaniline			
		algus	lõpp	kestus ööpäevades	välisõhu keskmine temperatuur °C
1.	Tallinna linn ja Harju rajoon	2. okt.	13. mail	224	—0,6
2.	Kohtla-Järve linn, Kohtla-Järve ja Paide rajoon	30. sept.	11. mail	224	—1,4
3.	Kingissepa rajoon	4. okt.	13. mail	222	+0,7
4.	Jõgeva rajoon	27. sept.	5. mail	221	—1,8
5.	Rakvere ja Rapla rajoon	28. sept.	5. mail	220	—1,5
6.	Hiiumaa rajoon	4. okt.	11. mail	220	0,0
7.	Narva linn	29. sept.	4. mail	218	—1,8
8.	Tartu linn, Pärnu, Põlva, Tartu, Valga, Viljandi ja Võru rajoon	1. okt.	4. mail	216	—1,5
9.	Haapsalu rajoon	5. okt.	5. mail	213	—0,8
10.	Pärnu linn	6. okt.	3. mail	210	—0,9
11.	Kunda linn	28. sept.	7. mail	222	—1,1
12.	Kingissepa linn	7. okt.	8. mail	214	+0,4
	Eesti NSV keskmine	1. okt.	5. mail	217	—1,2

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Lisa nr. 2

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
21. mai 1969. a. määruse nr. 238 juurde**Tingkütuse ööpäevased erikulunormid kg-des hoone 1000 m³ kütmiseks
sise- ja välisõhu temperatuuride vahel 1° C kohta
(kütteseadmete kasutegur 0,65)**

Hoone kubatuur (m ³)	Tingkütuse kulunorm (kg)
kuni 200	4,38
201—300	4,06
301—400	3,64
401—500	3,38
501—1000	3,06
1001—2000	2,80
2001—3000	2,69
3001—5000	2,58
5001—10000	2,48
10001—15000	2,37
15001—20000	2,27
20001—25000	2,22
25001—30000	2,16
üle 30000	2,11

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Lisa nr. 3

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
21. mai 1969. a. määruse nr. 238 juurde**Teenuskütuse kulunormid ahjuküttega korterite kütmiseks
(tingkütuse kg-des 1 m² elamispinna kohta aastas)**

Kliimaatilised piirkonnad ja üksikud linnad	Kulu- norm ting- kütuse kg-des	Sellele vastab			
		sega- kütte- puud rm	või kütte- turvas kg	või turba- brikett kg	või I kl. põlevkivi kg
1. Tallinna linn ja Harju rajoon	50	0,215	117	81	110
2. Kohtla-Järve linn, Kohtla-Järve ja Paide rajoon	52	0,224	121	85	114
3. Kingissepa rajoon	46	0,198	107	75	101
4. Jõgeva rajoon	53	0,228	124	86	116
5. Rakvere ja Rapla rajoon	52	0,224	121	85	114
6. Hiiumaa rajoon	45	0,194	105	73	99
7. Narva linn	53	0,228	124	86	116
8. Tartu linn, Pärnu, Põlva, Tartu, Valga, Viljandi ja Võru rajoon	51	0,219	119	83	112
9. Haapsalu rajoon	47	0,202	110	77	103
10. Pärnu linn	48	0,206	112	78	105
11. Kunda linn	51	0,219	119	83	112
12. Kingissepa linn	45	0,194	105	73	99

Märkused: 1. Küttepuude normi on vähendatud 20%.

2. Üldhariduslike koolide õpetajatele ja muule koolipersonalile antakse ühest või kahest isikust koosnevale perekonnale täiendavalt 500 kg tingkütust aastas, mis vastab 2,7 rm küttepuudele või 1,2 tonnile küteturbale või 1,1 tonnile I kl. põlevkivile või 0,8 tonnile turba-briketile või 4,0 rm kändudele või 100 kg vedelgaasile ning iga järgneva perekonnaliikme kohta 0,6 rm küttepuid või vastavas koguses muud kütust.

3. Küttepuude või vastavas koguses antava muu kütuse miinimaalne hulk on määratud ühe perekonna kohta 6,0 rm küttepuude ulatuses (kaasa arvatud korteri kütmine).

4. Tingkütuse eraldamisel on elamispinna normiks 9 ruutmeetrit ühe inimese kohta.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS

223 «Veoste tsentraliseeritud autovedude organiseerimise ja planeerimise määrustiku» kohta

Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks juurdelisatud «Veoste tsentraliseeritud autovedude organiseerimise ja planeerimise määrustik», mis on kinnitatud NSVL Plaanikomitee 20. märtsi 1969. a. määrusega nr. 19.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja E. TÕNURIST

Tallinn, Toompea, 13. mail 1969. Nr. 424-k.

Kinnitatud
NSVL Plaanikomitee 20. märtsi 1969. a.
määrusega nr. 19

Veoste tsentraliseeritud autovedude organiseerimise ja planeerimise määrustik

1. Käesoleva määrustiku on töötanud välja NSVL Plaanikomitee NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Materiaal-Tehnilise Varustamise Komitee, liiduvabariikide ministrite nõukogude ning NSV Liidu huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. augusti 1968. a. määrusele nr. 598 «Veoautotranspordi parema kasutamise kohta». Määrustik kehtestab ühtse korra veoste tsentraliseeritud autovedude organiseerimises ja planeerimises autotranspordiettevõtete, veosesaatjate ja -saajate, raudteejaamade, sadamate ning lennujaamade poolt, olenemata nende ametkondlikust alluvusest.

Autotranspordiettevõtete, veosesaatjate ja -saajate õigusi ning kohustusi, veoste vastuvõtu ja äraandmise, lepingute sõlmimise ja vastastikuste

arvelduste korda reguleerivaid küsimusi, samuti teisi küsimusi, mis ei ole käesolevas määrustikus ette nähtud, sätivad autotranspordi põhikirjad, veoste autovedude eeskirjad, mis kinnitatakse kehtestatud korras, ja kehtiv seadusandlus.

2. Tsentraliseeritud vedude hulka kuuluvad veoste vedod, kus autotranspordiettevõtte (-organisatsioon) teostab veo vastavalt lepingule oma veeremiga (või operatiivset ainujuhtimist teostades — mitme autotranspordiettevõtte veeremiga) ühes transpordi- ja ekspeditsioonialase teenindamisega, mis toimub kooskõlastatud graafikute järgi.

Seejuures veab autotranspordiettevõtte (-organisatsioon) veoseid ühelt veosesaatjalt tavaliselt kõigile veosesaajatele või tavaliselt kõigilt veosesaatjatelt ühele veosesaajale.

Tsentraliseeritud vedude hulka kuulub samuti veoste tsentraliseeritud vedu raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse ning tsentraliseeritud äravedu nimetatud kohtadest, samuti regulaarsed linnadevahelised vedod, mida teostatakse autoteedel vastavalt loeteludele, mis on kinnitatud liiduvabariikide ministrite nõukogude poolt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. augusti 1968. a. määruse nr. 598 kohaselt.

3. Veoste tsentraliseeritud vedu on autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide põhiline töömeetod. Veosesaatjad ja -saajad on kohustatud kõikjal kaasa aitama veoste tsentraliseeritud veo arendamisele.

4. Määratakse kindlaks järgmine veoste üldkasutatava autotranspordiga ja ametkondliku autotranspordiga teostatavate vedude loetelu.

Üldkasutatav autotransport teostab:

veoste linnadevahelisi vedusid;

veoste tsentraliseeritud vedusid ettevõtetest, baasidest ja ladudest, samuti teisi kinnitatud plaanides ettenähtud vedusid ettevõtetele ja organisatsioonidele;

veoste tsentraliseeritud vedu raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse ning tsentraliseeritud äravedu nimetatud kohtadest;

teravilja, suhkrupedi ja teiste põllumajandussaaduste vedu varumis- ja vastuvõtupunktidest, samuti võtab osa saagikoristuse ajal nende veoste veost kolhooside ja sovhooside viljapeksukohtadesse ning ladudesse;

veoste vedu elanikele.

Ametkondlik autotransport teostab:

tehase-, ehituse-, majandi- ja karjäärisiseseid vedusid omadeks või majandusharu vajadusteks;

otstarbekuse korral veoste tsentraliseeritud ja linnadevahelisi vedusid (ehitusministeeriumide autotransport);

kolhooside ja sovhooside veoste tsentraliseeritud tehnoloogilisi vedusid maal, samuti veoste vedu raudteejaamadesse, sadamatesse, lennujaamadesse, ning koondiste «Põllumajandustehnika» kaubabaasidesse ja ladudesse ning äravedu nimetatud kohtadest kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele, -organisatsioonidele ja -asutustele («Sojuzselhoztehnika» autotransport);

sideliinide, elektriülekanaliinide, torustike, soojusvõrkude ja teiste liiniehitiste ehituse ning ekspluateerimisega seotud vedusid;

iga liiki vedusid piirkondades, kus puuduvad üldkasutatava autotranspordi ettevõtted.

Viljakoristuse ajal rakendatakse ametkondlikku autotransporti teravilja, suhkrupeedi ja teiste põllumajandussaaduste vedamiseks varumisa- ja vastuvõtupunktidesse.

5. Tsentraliseeritud vedude organiseerimiseks tuleb tagada:

laadimistöõde häireteta täitmist tagavate tingimuste loomine veosesaatjate ja -saajate poolt, mehhaniseerimise juurutamine, vajaliku arvu peale- ja mahalaadimispunktide moodustamine, autoteedelt peale- ja mahalaadimispunktidesse juurdesõiduteede ehitamine ja korrashoidmine, et tagada autode takistamatu ja ohutu liiklemine ning vaba manööverdamine igal ajal vedude teostamisel;

abinõude ellurakendamine autotranspordiettevõtete poolt vajaliku veeremi ettevalmistamiseks, otstarbekate marsruutide väljatöötamiseks, samuti autojuhtide ja teiste töötajate instrueerimiseks küsimustes, mis on seotud veetavate veoste iseloomuga, teenindavate ettevõtete tööga ja vastava veo spetsiifiliste tingimustega;

autotranspordiettevõtte poolt koos veosesaatjaga veeremi töö graafikute väljatöötamine, mis tagavad veoste vastuvõtu, veo ja äraandmise vähemalt kahes vahetuses, sealhulgas ka puhke- ja pidupäevadel, ilma et neil päevil vähendataks laadimistöõde mahtu;

aastalepingute sõlmimine veoste autovedude kohta ja autotranspordiettevõtete poolt transpordi- ja ekspeditsioonialaste operatsioonide ning -teenuste vajaliku kompleksi täitmise kohta;

tagasipöörduvate autode koormamise võimaluste väljaselgitamine;

veosesaatjate ja -saajate paremat teenindamist ning autode otstarbekamat kasutamist soodustavate teiste tingimuste loomine.

6. Veoste tsentraliseeritud vedude puhul sõlmivad autotranspordiettevõtted veolepingud veosesaatjatega, välja arvatud veoste vedu raudteejaamadest, sadamatest ja lennujaamadest, samuti põllumajandussaaduste ja tooraine vedu varumispunktidesse, töötlevatesse ettevõtetesse ja pikaajalise hoidmise kohtadesse, mille puhul sõlmitakse lepingud veosesaatjatega.

7. Tsentraliseeritud vedude puhul laadib veosed autodele, kinnitab, katab kinni ja seob veosesaatja; veosed laadib autodelt maha, kinnitid ja katted võtab ära veosesaaja.

Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon võib kokkuleppel veosesaatja või -saajaga võtta enda peale järgmiste veoste peale- ja mahalaadimise:

a) taarastatud, tükk- ja veeretatavad veosed, mida toimetatakse kohale väikese kaubakäibega kaubandusettevõtetele ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele;

b) muud veosed, kui autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil on laadimistöõde mehhaniseerimise vahendeid. Sel juhul tuleb veoste autotranspordiga veo aastalepingus ette näha laadimismehhanismide maksii-

maalist kasutamist tagavad tingimused ja veosesaatja kohustus teha veose eelnev ettevalmistus (kandeaalustele, konteineritesse laadimine jms.) ning võimaldada koht laadimismehhanismide parkimiseks ja pisiremondiks, samuti ruumid töölistele.

Raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades toimub veoste laadimine autole ja mahalaadimine autolt raudteejaama, sadama ja lennujaama jõudude ning vahenditega, välja arvatud need ohtlikud ja vedelvedes raudteejaamades ning ohtlikud vedes sadamates ja lennujaamades, mida laadib peale veosesaatja ja laadib maha veosesaaja.

Kaubaautojaamas toimub veoste laadimine autole ja mahalaadimine autolt autojaama jõudude ning vahenditega.

8. Veoste tsentraliseeritud vedude puhul ei ole lubatud autodele saaturitena kaasa võtta laadijaid ja teisi töötajaid. Vastutus veetavate veoste säilimise eest pannakse autojuhtidele, välja arvatud juhud, kui veetakse eriveoseid, mis nõuavad valvet või saatureid.

9. Veoste tsentraliseeritud vedude teostamisel on veosesaatja kohustatud esitama autotranspordiettevõttele kauba-transpordidokumendid vedamiseks esitatava veose kohta.

10. Veoste tsentraliseeritud vedude puhul teostab autotranspordiettevõttega kõiki arveldusi vedamise, ekspedeerimise ja teiste veoga seotud operatsioonide ning teenuste eest veosesaatja või veosesaaja, kellega sõlmitakse veoste veoleping. Seejuures võetakse nimetatud vedude, operatsioonide ja teenuste eest autotranspordiettevõtetele ja -organisatsioonidele väljamakstud summad kas veosesaatjate poolt väljastatud toodangu arvestesse või peetakse veosesaatjatelt saadud toodangu arvete tasumisel veosesaajate poolt kinni.

11. Veoste tsentraliseeritud vedusid teostav autotranspordiettevõtte kontrollib veoste olemasolu ja ettevalmistust veoks, juurdesõiduteede seisukorda ja laadimismehhanismidega varustatust;

kontrollib autode saabumise õigeaegsust sisseseatud graafiku kohaselt, organiseerib autode paigutamist peale- ja mahalaadimisel, võtab tarvitusele abinõud autode täislaadimiseks nende kogu kandejõu ulatuses ja veeremi ülenormatiivse seismise vältimiseks laadimiskohtades;

peab sidet veosesaatjate laadimisplatsidel asuvate dispetšeripunktidega ja kontrollib vedude operatiivplaani täitmist iga objekti osas;

võtab vajaduse korral tarvitusele operatiivsed abinõud autode üleviimiseks ühelt objektilt teisele;

peab veoplaani täitmise arvestust, kontrollib veoste õigeaegset kohaletoimetamist veosesaajatele ning teekonnalehtede ja teiste kauba-transpordidokumentide vormistamise õigsust.

12. Veoste tsentraliseeritud vedude puhul on veosesaatjad (veosesaajad), raudteejaamad, sadamad ja lennujaamad kohustatud andma veoste vedude operatiivset juhtimist teostavate autotranspordiettevõtete dispetšeripunktidele vajalikud telefonisidega ruumid.

13. Tsentraliseeritud vedudel veeremi kasutamise efektiivsuse suurendamiseks on veosesaatja kohustatud:

veose eelnevalt ette valmistama, grupeerima, kaaluma ja taarastama, samuti õigel ajal vormistama kauba-transpordidokumendid;

hoidma korras juurdesõiduteed, laadimisplatsid, mehhanismid ja seadmed, mis tagavad normaalse peale- ja mahalaadimise, samuti pidama vajaliku arvu laadijaid ja teeninduspersonali;

tagama laadimiskohtade valgustamise õhtul ja öösel;

organiseerima ladude häireteta töö, mis on veolepingus ette nähtud, ööpäeva jooksul;

autod täis laadima nende kogu kandejõu ulatuses ja vältima üle-normatiivseid seisuaegu;

plommima furgoonautod, tsisternid ja konteinerid, kui need saadetakse ühel aadressil;

tagama ohutustehnika eeskirjadest kinnipidamise laadimis- ja teistel lepingus ettenähtud töödel.

14. Veosesaatjad on kohustatud ette nägema veosesaajatega sõlmivatates lepingutes, et viimased täidavad veoste tsentraliseeritud autovedude kõik tingimused, mis on ette nähtud veosesaatja ja autotranspordiettevõtte vahel sõlmitud lepingutes veoste tsentraliseeritud vedude kohta.

15. Veoste tsentraliseeritud vedude planeerimist teostavad autotranspordiettevõtted (-organisatsioonid) koos veosesaatjate (veosesaajate), raudteejaamade, sadamate ning lennujaamadega «Veoste vedude aasta- ja kvartaliplaneerimise põhialustes» kindlaksmääratud korras ning tähtaegadel.

16. Veoste tsentraliseeritud autovedude mahtude planeerimisel koostavad autotranspordiettevõtted (-organisatsioonid) ettevõtete ja organisatsioonide loetelu, kellele tuleb tsentraliseeritud vedusid teostada, märkides nendes loeteludes ära veoste koguse ning nimetused, ning esitavad selle loetelu kõrgemalseisvale organisatsioonile kinnitamiseks.

17. Veoste tsentraliseeritud vedude aastaplaani autotranspordiettevõttele (-organisatsioonile) veoste nomenklatuuri järgi ja jaotusega veosesaatjate (veosesaajate) — ettevõtete ja organisatsioonide vahel kinnitab kõrgemalseisv organisatsioon.

Kontroll-eksemplar

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
1 trükipoogen. Tellimuse nr. 637.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Raamatupalat

3000

69-546a